

[Finansministeren]

bevisning, at der vil blive en betydelig vækst i eksporten.

Hvor står vi så i øvrigt i dag, når vi ser på den økonomiske udvikling? Jeg vil godt trække nogle enkelte hovedpunkter op, stadig væk vedrørende den samfundsøkonomiske udvikling.

Vi har fået ligevægt på statsfinanserne, ja, vi har oven i købet et pænt overskud på 7 mia. kr. i år, og næste år får vi ligevægt. Dermed har vi løst det, som en række økonomer, også socialdemokratiske økonomer, bl.a. hr. Bent Rold Andersen, for år siden kaldte dette samfunds største fordelingspolitiske problem, nemlig det stærkt voksende underskud på statens finanser.

Vi har fået en betydelig lavere rente, og der er gode betingelser for, at vi kan få et fortsat fald i renten i de kommende år. Vi har lavinflation, kronen ligger fast, og vi har fået en betydelig vækst i beskæftigelsen både i 1985 og i 1986. Det er rigtigt, at der er en lille forøgelse af arbejdsløsheden i 1987, men det er i virkeligheden en meget beskedent forøgelse. Til gengæld ser vi i 1987 klare tendenser til en forbedring af betalingsbalance-situationen.

Det tilbageværende problem i forbindelse med den økonomiske genopretning er naturligvis betalingsbalanceunderskuddet, men en væsentlig forudsætning for, at vi kan løse dette problem er jo, at vi får en stærk forøgelse af vor produktion; og de investeringer, som er forudsætningen for denne forøgelse, giver et negativt træk på betalingsbalancen. Det ved vi, og det er det, vi har set dokumenteret i praksis, ikke mindst i 1986. Men det er da et positivt træk, at vi har fået denne stærke ekspansion i den private sektor.

Det er klart, at det er afgørende i regeringens økonomiske politik, at vi i de nærmeste år får skabt ligevægt på betalingsbalancen, og jeg synes, der er meget, der nu tyder på, at vi også her kommer ind på det rette spor. Men der ligger naturligvis et stort ansvar hos arbejdsmarkedets parter for, at der for alvor bliver en chance for at få skabt ligevægt på betalingsbalancen så hurtigt som muligt.

Jeg er enig med hr. Fogh Rasmussen, når han så klart præciserer, at betalingsbalanceunderskudssituationen ikke bare er regeringens ansvar. Vi skal skabe orden i de offentlige finanser, men det er op til de enkelte grupper i samfundet, og ikke mindst arbejds-

markedets parter, at bidrage til en aftale om moderate lønstigninger, der holder sig under udlandets og dermed forbedrer konkurrenceevnen, så vi på den måde hurtigere kan få løst vores betalingsbalanceunderskudsproblem. Derfor er – og det er, hvad jeg vil sige om den side af sagen – ansvaret stort hos arbejdsmarkedets parter. Jeg håber og tror også, at de ser det i øjnene.

Hr. Svend Auken har i øvrigt talt meget om konkurrenceevne i dag og udvidet begrebet – det er jeg enig i er en god idé – til andet end løn. Det er også et spørgsmål om forskning, udvikling, eksportfremme. Jeg vil godt slå det meget stærkt fast, fordi hr. Svend Auken ligesom forsøger at skabe tvivl. Regeringen har i de senere år – og gør det også ifølge finansloven 1987 – investeret stadig øgede midler i eksportfremme og i forsknings- og udviklingsprogrammer i så stort et omfang, som der overhovedet er mulighed for at finde kapacitet til på nuværende tidspunkt.

I øvrigt skal vi jo gøre os klart, at dette er investeringer, som giver resultater på lang sigt, og som ikke løser vores betalingsbalanceproblemer hverken i 1987 eller i 1988. Men investeringerne er nødvendige, og med den plan, som undervisningsministeren præsenterede i foråret på forsknings- og udviklingsområdet med 1,4 mia. kr. over de kommende år med ekstra supplement i forbindelse med finanslovsaftalen, er der faktisk ydet så meget, som der overhovedet kan anvendes på disse områder.

Hvad angår eksportfremmen, blev der for et år siden ydet 100 mill. kr. ekstra, og nu er der i finanslovsforslaget indbygget 250 mill. kr. ekstra til eksportfremmeproduktudvikling for de tre erhvervsministeriers vedkommende. Så kom ikke og påstå, at der ikke gøres en kolossal indsats på disse områder!

Nu har hr. Svend Auken ved afslutningsdebatter, ved åbningsdebatter og ved finanslovsdebatter gennem de seneste år kritiseret regeringen for ikke at have gjort nok. Jeg håber, at den kritik nu er ved at være slut, for med de programmer, der er lagt, og som er indeholdt i finanslovsforslaget for 1987, mener jeg faktisk ikke, det er muligt at præstere mere. Regeringen vil som bekendt supplere disse initiativer – det er også led i finanslovsaftalen med Det Radikale Venstre – med forbedrede muligheder for at trække